

Era ora 23:55.

În cabină, șoferul supraveghea în același timp oglinda retrovizoare și cerul din stânga sa. Uneori, mașinile de poliție patrolau în jurul aeroportului. Dacă s-ar fi întâmplat ca vreuna să treacă pe acolo, nu ar fi ratat ocazia să se intereseze de vehiculul oprit într-un loc în care staționarea era interzisă.

Se mai scuseră zece minute într-o liniște de plumb. Șoferul se întoarse în spate și zise:

— Mai sunt cinci minute!

Trecură încă două minute. Cei trei bărbați se rugau la Dumnezeu din toate puterile.

Brusc, în cabină răsună un țipăt.

— *Insh'Allah*, cred că ăsta e!

Se vedeau luminile unui avion care urma să treacă pe deasupra lor înainte de a ateriza.

Dintr-un salt, Abdul Gabal Al Afghani urcă scărița, deschise trapa rabatabilă și se strecură pe capota furgonetei.

Zări și el luminile albe din cer care coborau în stânga lui. Se scuseră unul sau două minute înainte ca avionul să treacă pe deasupra lor. Agitat, al doilea ocupant al mașinii, Mohammed Al Waili, îi întinse un tub lung pe care Abdul Gabal Al Afghani îl așeză mai întâi pe capotă.

Apoi se aplecă și lipi dispozitivul de umărul drept, un SAM 16 Strella de fabricație rusească, adică o rachetă sol-aer cu ghidaj în infraroșu, platformă giroscopică, 1,8 kg de explozibil și o

viteză de 400 m/secundă⁵. O armă redutabilă care, grație greutateii sale – 10 kg –, putea fi mânuită de un singur om.

Abdul Gabal Al Afghani se întoarse spre stânga, stând în picioare pe capota furgonetei. Luminile de aterizare ale avionului erau foarte aproape. Conform orarului, trebuia să fie zborul 132 al companiei British Airways.

Chiar și în ralanti, mugetul celor două reactoare era asurzitor.

Nu mai avea la dispoziție decât câteva secunde.

Abdul Gabal Al Afghani apăsă pe butonul care conecta în cinci secunde sistemul la tensiune.

Cu respirația oprită, urmări aparatul cu ochii, rotindu-se după el pe măsură ce se apropia. Avionul masiv trecu prin stânga lui la o altitudine de aproximativ 100 de metri, iar Abdul Gabal Al Afghani mai avu timp să distingă pe avionul Boeing 777 culorile drapelului britanic.

Era într-adevăr ținta lui.

Continuă să se rotească pe loc, apoi rămase nemișcat. Acum, Boeingul se afla chiar deasupra lui, în coborâre, gata să atingă pista, fiind vizibile petele roșii de la țevile de eșapament ale reactoarelor.

În treizeci de secunde urma să atingă pista. Abdul Gabal Al Afghani declanșă sistemul de fixare asupra obiectivului.

⁵ Aproximativ 14 400 km/oră.

După câteva secunde, un semnal sonor și o luminiță roșie intermitentă îi dădură de știre că sistemul de ghidare în infraroșu era fixat asupra obiectivului.

Nu-i mai rămânea decât să apese trăgaciul pentru a propulsa racheta spre Boeingul 777, cu 400 m/secundă.

*

* *

Conectând dispozitivul automat, pilotul Boeingului 777, cu nasul vârat în aparatura de bord, se concentra asupra aterizării avionului. Brusc, auzi exclamația neliniștitoare a pilotului secund.

— *Oh, my God!*

Ridică privirea și zări pentru o fracțiune de secundă, în dreapta sa, un bărbat cățarat pe capota unui furgonete oprite de-a lungul gardului care proteja aeroportul. Îndreptase un tub lung spre avionul său.

Crezu că i se oprește inima în loc. Era groaza absolută descrisă în consemnele de securitate: atacul cu o rachetă sol-aer asupra unui avion civil la fel de vulnerabil ca un elefant în fața unui tanc.

Total neputincios, strânse manșa între degete și țipă în microfon:

— *Cairo Control, terrorist attack! Terrorist attack! BE 132, BE 132.*

Însă știa foarte bine că nu avea niciun rost.

*

* *

Cu respirația oprită, Abdul Gabal Al Afghani apăsă trăgaciul dispozitivului Stella 3. În fața lui, fuzelajul enorm al Boeingului 777 se afla la vreo patruzeci de metri altitudine. Urmă un zgomot înăbușit, iar reculul îl proiectă în spate.

Racheta Stella 3 se îndrepta spre avion, sistemul de ghidaj infraroșu blocând-o pe direcția sursei căldurii reactoarelor. Explozibilul cântărind 1,8 kg era suficient pentru a arunca în aer unul dintre acestea.

Fără să aștepte să vadă rezultatul tirului, Abdul Gabal Al Afghani coborî în interiorul furgonetei, aruncă lansatorul pe podeaua mașinii și țipă:

— *Allahu Akbar!*⁶

Șoferul demară, făcând cale întoarsă pentru a reveni la Airport Bridge și pe bulevardul Ahmed Ismala, drumul care ducea spre Cairo.

⁶ Dumnezeu e mare!